

[Helle Degn]

at ministeren ikke udviser større åbenhed over for de problemer, som åbenbart rammer omkring 400.000 mennesker på arbejdsmarkedet, lige præcis dem, som er omfattet af loven om voksenuddannelsesstøtte. Det er ærgerligt.

Når ministeren og flere af de borgerlige ordførere henviser til, at vi nu skal vente til 1991-92, må jeg sige, at det lyder, som om argumenterne mest er båret af ønsket om en udgiftsmæssig begrænsning, en buffertid, og så må retfærdigheden i forslaget vente. Men det er efter vor opfattelse ikke udtryk for fremsyn.

Kristeligt Folkepartis ordfører bemærkede, at der jo ikke er så mange, der søger uddannelsesstøtte efter denne lov. Det kunne jo godt være, fordi kriterierne ikke rigtig er sådan, at det virker attraktivt, og det er måske det mest beklagelige ved lovgivningen på området i dag. Derfor har vi ønsket at prøve at få Folketinget til at bevæge sig, så flere kan få adgang til at udnytte denne gode idé om adgang til uddannelse i arbejdstiden for dem, som har mest behov for det.

Jeg håber, at vi alligevel under udvalgsarbejdet kan få nogle oplysninger frem om f.eks. deltidsarbejde og spørgsmålet om supplerende dagpenge, så vi kan se lidt på forholdene.

Jeg kan ligesom fru Kirsten Lee godt huske, at vi har fået et bilag i Finansudvalget. Jeg har det nøjagtig som fru Kirsten Lee, jeg kan ikke huske tallene, men det må vi se lidt nærmere på, så disse tal kan indgå i overvejelserne i det videre arbejde på en revision af loven.

Socialdemokratiet håber som sagt, at vi kan få ændret det lovmæssige grundlag, så forslaget bliver mere attraktivt for de mange, som har det store behov.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal kun komme med et par enkelte supplerende bemærkninger.

I forbindelse med den omfattende meningsudveksling, der har været i debatten i dag, skal jeg minde om, at da lovforslaget blev vedtaget for mindre end ét år siden, var det med et meget bredt flertal her i Folketinget. Der var enighed om, at loven skulle tages op til revision i 1991-92, og i mellemtiden skulle vi søge at indhøste erfaringer, som måske yderligere kunne udbygge og forbedre lovforslaget på nogle områder. Derfor deler regeringen som sagt den opfattelse, som også er givet til kende af de fleste

ordførere, at det ville være rigtigt at afvente de erfaringer, der indhøstes i den kommende tid.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte, om vi også var opmærksomme på, at der kunne tilrettelægges kollektive kurser for at sikre en nødvendig fleksibilitet i administrationen af ordningen. Dertil vil jeg kun sige, som jeg sagde, da vi sidst drøftede sagen, at det synspunkt er vi åbne over for. Det interessant i denne sammenhæng er selvfølgelig, at vi stadig væk fastholder, at de kriterier, som gælder for godkendelse, må opfyldes for at sikre, at det er de uddannelsesmæssigt svageste stillede grupper, som får det første tilbud i denne forsøgsperiode. Men der er intet til hinder for, at vi også kan tilrettelægge på kollektiv basis, som fremhævet af hr. Holger K. Nielsen.

Når det gælder de deltidsansatte, som meget af debatten jo har drejet sig om, synes jeg, man må fastslå, at de, der er mest trængt i denne sammenhæng, når det gælder om at tilvejebringe bedre uddannelsesmuligheder, må være dem, der arbejder på heltid. Det er dem, der har sværest ved at afse yderligere tid til uddannelse, selv om det dog sker i en vis udstrækning. Man må medgive, at de deltidsansatte har lettere ved at uddanne sig sideløbende med arbejdet. Da forslaget og lovgivningen jo bygger på, at det netop er dem, der er mest trængt, som skal hjælpes, mener jeg, som jeg tidligere har sagt, at den øjeblikkelige prioritering er den rigtige. Det skal naturligvis ikke forhindre, at vi på længere sigt kan åbne for yderligere tilgang af deltidsansatte på bedre betingelser end dem, der gælder i dag.

Jeg vil til sidst minde om, at der jo i henhold til lovforslagets bestemmelser også er nedsat et voksenuddannelsesråd. Det har netop påbegyndt sit arbejde, og som fru Helle Degn vil vide, bekræfter rådets formand, nemlig LO's næstformand, og udvalgets øvrige medlemmer, at sagen er i gode hænder. Det er jo netop deres opgave nu at rådgive og vejlede kulturministeren på grundlag af de erfaringer, man gør i de næste par år.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt at afskære sig fra åbenhed i forsøgsperioden til at se på de relevante problemer for de mennesker, forslaget omfatter. Så jeg appellerer alligevel til både mi-